

brațe1

Mariana Fulger

ia aminte la fluturi - spunea
îți vor mânca ochii până la suflet
cu trompele lor înadins ușoare.
eu nu mâncam înadins culoare dulce
și ochii mi-i îmbrăcam în zori
tăiate cu drumuri încrucișate
pe un colț de mare scrisesem nu,
semn că nu mă pot atinge
ochii săi de poet
se știe că ochii poezilor
au obiceiul de a prinde privirile
și a le transforma în inimi goale
sărutam apoi ramura teiului plecată
iar el spunea: nu-i așa că auzi anticele vase grecești
plutind spre Tomisul vechi?...
pașii și sufletele lui Eminescu și Ovidiu
și ale multor altor trecători prin tărâmul acesta de poezie
fiecare șoaptă și strigăt, dar mai ales
acele tăceri în care ființele își spun frați
și care coboară mai ales toamnele peste oraș
sunt în ramurile teilor, în valuri, drumuri și pietre
chiar dacă nu spun nimănui
niciodată

Copyright Mariana Fulger